

Commissie van advies voor de bezwaarschriften van 11 juni 2020

Aanwezig:

De heer J.J. Kingma	voorzitter
De heer P. de Haan	lid
Mevrouw mr. J. Faber	lid
Mevrouw H.T. Smit	secretaris
Mevrouw mr. M.R. van der Velde	vertegenwoordiger college (Fumo)
██████████	bezwaarmaker
De heer mr. L. Schrieder	vertegenwoordiger bezwaarmaker
██████████	derde belanghebbende

Onderwerp

Bezwaar van ██████████ en ██████████ gericht tegen het besluit van het college van 27 december 2019 waarbij een last onder dwangsom is opgelegd teneinde de strijdige situatie (aanwezigheid van het illegale bouwwerk / speelhuis) op het perceel Westerbuurtstraat 34 te West-Terschelling te beëindigen en beëindigd te houden.

Verslag op hoofdlijnen

De heer Kingma heet iedereen welkom, legt uit waarvoor men hier bij elkaar zit en legt uit hoe de zitting gaat verlopen.

De heer Schrieder verwijst in eerste instantie naar het ingediende bezwaarschrift, maar wil een aantal punten die daar worden genoemd nader toelichten.

Voorafgaand heeft hij wel een andere opmerking: bezwaarmaker wil graag de begunstigingstermijn opgeschort zien worden indien de beslissing op bezwaar negatief uitvalt voor bezwaarmaker, mede gezien de corona-perikelen. Hij weet dat de commissie hier niet over gaat, maar vraagt de vertegenwoordiger van de gemeente dit mee te nemen.

De uitleg van artikel 2 lid 11 sub b van bijlage II van het Bor is onderwerp van discussie.

Wanneer is er sprake van gebruik van zwaartekracht of fysieke kracht? De gemeente stelt volgens de heer Schrieder ten onrechte dat er hiervan geen sprake is.

Hij verwijst hiervoor naar een uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 18 juni 2014 (ECLI:NL:RVS:2014:2203). Hierin ging het om een speeltoestel, omschreven als een huisje met een glijbaan. Cliënt heeft een huisje met een schommel. Dit is dus ook een speeltoestel. Het gaat niet om het uiterlijk van het huisje, maar om het feitelijk gebruik.

De gemeente maakt een opmerking over de oppervlakte, wat volgens hem niet relevant is. Alleen de hoogte van het speeltoestel is van belang op grond van artikel 2 lid 11 sub b van bijlage II van het Bor. Aan deze voorwaarde van de hoogte wordt voldaan.

Hij bestrijdt ook de wijze van meten door de gemeente. Ook geeft de gemeente niet duidelijk aan of het bouwwerk nou wel of niet te hoog is.

Ook is het huidige speelhuisje makkelijk te verplaatsen, net zoals het plastic huisje wat voorheen op dezelfde plek stond. Dat vond de gemeente wel vergunningsvrij.

De heer Schrieder vindt het opvallend dat de gemeente inzet op verwijdering van het bouwwerk. Hij vindt dit niet-proportioneel. Waarom geeft de gemeente niet aan wat wel of niet mag? De gemeente heeft als taak proportioneel te handelen en dat gebeurt in dit geval niet.

Tot slot zou hij graag willen weten waarom de buurvrouw een verzoek tot handhaving heeft gedaan. Indien het om overlast gaat, is het maar de vraag of verwijdering minder overlast op zou leveren.

Hij verzoekt het college te adviseren het bezwaarschrift ontvankelijk en gegrond te verklaren, en af te zien van handhavend optreden. Er is geen juridische basis om tot handhaving over te gaan.

Mevrouw Van der Velde geeft aan dat het inderdaad om de eis van het uitsluitend functioneren met gebruik van zwaartekracht of fysieke kracht gaat. Het college blijft bij het standpunt dat er sprake moet zijn van beweging door het gebruik van zwaartekracht of fysieke kracht. De hoogte van het bouwwerk is geen punt van discussie. Daarnaast is wel aangegeven wat er wel onder dit artikel valt, er zijn dus alternatieven gegeven. Er is inderdaad niet specifiek opgegeven wat wel zou kunnen qua maatvoering. Feit is wel dat sprake is van een bouwwerk in een voortuin, wat niet voldoet aan de omgevingsvergunningsvrije voorwaarden.

■■■■■■■■■■ sluit zich aan bij de uiteenzetting van de heer Schrieder.

■■■■■■■■■■ geeft aan dat een dergelijk bouwwerk gewoon niet mag. Zij vindt ook dat er wel een alternatief is geboden, er mag een bouwwerk met een hoogte van maximaal 1 meter geplaatst worden. Daarnaast kan een schommel of wip geplaatst worden.

Mevrouw Faber vraagt de heer Schrieder of een speelhuisje van plastic met een glijbaan wel vergelijkbaar is met het ter discussie staande bouwwerk. Het bouwwerk is niet verplaatsbaar en ook niet van plastic.

De heer Schrieder geeft aan dat een speeltoestel op basis van de genoemde uitspraak ook een huisje kan zijn, van welk materiaal dit moet zijn, geeft de wet niet aan. Het bouwwerk is daarnaast verplaatsbaar, want het zou gewoon verschoven kunnen worden. Daarom is het wel degelijk vergelijkbaar met het huisje uit de genoemde uitspraak.

Mevrouw Faber vraagt in hoeverre sprake is van gebruik in het spel door kinderen met lichaams- of zwaartekracht? In een andere uitspraak van Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State geeft de Afdeling aan dat een speeltoestel ook statisch van aard kan zijn, maar dat er wel sprake is van gebruik van lichaams- of zwaartekracht. Zij ziet dit niet terug in het speelhuisje van de heer Haan.

De heer Schrieder verwijst weer naar de door hem genoemde uitspraak, waarin de Afdeling volgens hem aangeeft dat een speelhuisje ook onder een speeltoestel valt. In dit geval hangt er een schommel in het huisje, er is lichaamskracht nodig om deze in beweging te krijgen.

Mevrouw Van der Velde geeft aan de genoemde uitspraak nog niet te hebben kunnen bestuderen. Feit is wel dat er verwezen wordt naar een speelhuisje door de heer Schrieder, maar hier is sprake van een bouwwerk in een voortuin. Dat hier een schommel in aanwezig is maakt niet dat sprake is van een speelhuisje. Het is een bouwwerk waarin gespeeld wordt. Een bouwwerk van dergelijke omvang valt niet onder speeltoestellen.

De heer Schrieder vindt dat de gemeente een keuze moet maken over het wel of niet eisen stellen aan de oppervlakte. Hier wordt de ene keer wel naar verwezen, maar vervolgens niet gebruikt in de afweging. In de wet wordt oppervlakte niet genoemd, alleen de hoogte. De hoogte is dus relevant.

Hij heeft het ministerie ook benaderd met vragen over dit onderwerp. Heeft de gemeente dit ook gedaan?

Mevrouw Van der Velde geeft aan naar de wet te kijken, waaruit blijkt dat voor het bouwwerk een vergunning aangevraagd had moet worden. Er zijn geen mogelijkheden om dit vergunningsvrij te realiseren.

De heer Schrieder geeft aan dat zij een andere uitleg geven aan de gestelde eisen, onder andere op basis van de raadpleging van het ministerie.

De heer De Haan vraagt de heer Schrieder toe te lichten waarom het bouwwerk een maximale hoogte van 2,5 meter zou mogen hebben, terwijl de algemene regel is dat een bouwwerk in de voortuin maximaal 1 meter hoog mag zijn.

De heer Schrieder geeft aan dat de wetgever specifiek een aantal dingen benoemt welke vergunningsvrij gebouwd kunnen worden, waaronder speeltoestellen. Daarom gaat de algemene regel van 1 meter niet op.

De heer De Haan komt terug op het punt waarbij in dit geval de crux ligt: is er sprake van gebruik van zwaartekracht of fysieke kracht? De commissie zal moeten kijken hoe zij hier mee om gaat.

De heer Kingma vraagt de heer Schrieder of er verschil zou zijn als er een speelhuisje met een oppervlakte van 50 vierkante meter in de voortuin zou staan. Volgens de heer Schrieder doet oppervlakte er niet toe, maar zou hij een dergelijk huisje als bouwwerk zien?

De heer Schrieder geeft aan dat het een bouwwerk in de zin van een speeltoestel is. De discussie bouwwerk is verder niet relevant. Het gaat er om wat voor er is geplaatst.

■■■■■■■■■■ vindt de redenen van handhaving juist en goed onderbouwd. Zij hoopt op een goed besluit. Zij maakt nog een opmerking over de openbaarheid van de hoorzitting.

De heer Kingma geeft aan dit mee te nemen. Openbaarheid is echter moeilijk te realiseren op dit moment, in dat geval heeft de voorzitter de mogelijkheid om de hoorzitting zo te organiseren, dat er geen mensen tekort gedaan worden. Wanneer iemand hier behoefte aan

heeft, is het verslag van de hoorzitting op te vragen. Daarmee denkt hij dat voldoende recht gegeven wordt aan de openbaarheid in de huidige situatie.

Tot slot bedankt hij iedereen voor zijn of haar inbreng en sluit de zitting.